

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

pervaserat, & plerique in latebras se abiderant: Saul vero & Jonathan, cum paucis inermibus, Gibe & Benjaminis castra habent.

16 העם הנמצאים עמו כשש מאות איש : ושאול וינתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים בגבע בנימן ופלשתים

17 חנו במכמש : ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחר יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל :

18 והראש אחר יפנה דרך בית חרון והראש אחר יפנה דרך הגבול הנשקף על גיהצבעים

19 המדברה : וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או כחנית :

20 וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש איש את מחרשתו ואת אתוואת קרדמוואת מחרשתו :

21 והיתה הפצירה פים למחרשות ולארתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן :

22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ומצא לשאול וליונתן בנו : ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש :

א"ך

Cap. XIV. Ibi Jonathan auctori consilio, solo armigero comite, castra hostium subit, & viginti ferè ex hostibus interemptis, ingenti terrore universum eorum exercitum percellit.

ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הגיד :

2 ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש :

3 ואחירה בן אחטוב אחי אי כבודי בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלה נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן :

4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחר ה בוצין ושם האחר סנה :

5 השן האחר מצוק מצפון מול מכמש והאחר מנגב מול גבע :

6 ויאמר יונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה ואולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור האלה

H h 4 ד ח להושיע

7 להושיע ברב או במעט: ויאמר לו נשא כליו עשרה
 כל אשר בלבבך נטה לך הגני עמה בלבבך:
 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים
 ונגלינו אליהם: אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו
 אליכם ועמרנו תחתינו ולא נעלה אליהם: ואם כה י
 יאמרו עליו עלינו ועלינו כי נתנם יהודה בידנו וזה לנו
 האות: ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו 11
 פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר
 התחבאו שם: ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת 12
 נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם דבר
 ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהודה
 ביד ישראל: ויעל יונתן על ידיו ועל דגליו ונשא כליו 13
 אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו:
 ויהי המכה הראשונה אשר הכה יונתן ונשא כליו 14
 בעשרים איש כבחיצי מענה צמד שרה: ויהי חרדה 15
 במחנה בשרה ובכל העם המצב והמשחית חרדו
 גם המה ותרגזו הארץ ויהי לחרדת אלהים: ויראו 16
 הצפים לשאול בגבעת בנימין והנה ההמון נמוג וילך
 17 והלם: ויאמר שאול לעם אשר
 אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין
 18 יונתן ונשא כליו: ויאמר שאול לאחיה הגישרה ארון
 האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני
 19 ישראל: ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר
 במחנה פלשתים וילך הלוח ורב
 ויאמר שאול אל הכהן אסף ירך: מסק
 ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה כ
 והנה היתה חרב איש בריעה והומה גדולה מאד:
 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו 21
 עמם

Quod ubi
 Saul ani-
 madvertit,
 suis prope
 eductis, fu-
 gientes per-
 sequitur.

מסק
 באמצע
 מסוק

26

וחארי

7

עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל
 22 אשר עם שאול ויונתן: וכל איש ישראל
 המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים
 23 וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: וישע
 יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה
 24 את בית און: ואיש ישראל נגש ביום ההוא ואל
 שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם
 ער הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם:
 26 כה וכל הארץ באו ביערויהי דבש על פני השדה: ויבא
 העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיגו אל פיו
 27 כי ירא העם את השבעה: ויונתן לא שמע בהשביע
 אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו
 ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה
 28 עיניו: ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך
 את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום
 29 ויעף העם: ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראוי
 לנא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: אף כי
 לוא אכל אכל היום העם משלל אביו אשר מצא כי
 31 עתה לא דבתה מכה בפלשתים: ויכו ביום ההוא
 32 בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד: ויעש
 העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו
 33 ארצה ויאכל העם על הדם: ויגידו לשאול לאמר הנה
 העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדתם
 34 גלו אלי היום אבן גדולה: ויאמר שאול פצו בעם
 ואמרתם להם הנישו אלי איש שורו ואיש שיהו
 וישחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל
 אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה
 לה וישחטו שם: ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות
 מזבח

Et addit
 execratio-
 ne per exer-
 citum edici
 jubet, ne
 quis nisi
 confectis
 hostibus,
 cibum ca-
 piat.
 27 Fona-
 than, ejus
 rei ignarus,
 è summa
 virgâ mel
 sylvestre
 degustat.

ותאונה ק

ויעט קרי
 השלל קרי

36 מִזְבַּח לַיהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל נִרְדָּה אַחֲרָי

פְּלִשְׁתִּים לִלְהוֹנְכֹזָה בָּהֶם יַעַר אֹרֶן הַבְּקָר וּלְאַנְשֵׁי אֹרֶן

בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה

וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן נִקְרְבָה הַלֶּם אֶל הָאֱלֹהִים: וַיִּשְׁאַל

שְׂאוּל בָּאֱלֹהִים הָאֹרֶן אַחֲרָי פְּלִשְׁתִּים הַתְּתַנֵּם בְּיַד

38 יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל גִּשּׁוּ הַלֶּם

כָּל פְּנוֹת הָעַם וְדַעוּ וּרְאוּ בְּמַה הִיטָה הַחֲטָאֵת הַזֹּאת

39 הַיּוֹם: כִּי חִי־יְהוָה הַמּוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יִשְׁנֹו

בַּיּוֹנְתָן בְּנֵי־כִי־מוֹת יָמוּת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל הָעַם: וַיֹּאמֶר מֶ

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תְּהִיוּ לַעֲבָר אַחַד וְאֲנִי וַיּוֹנְתָן בְּנֵי

נְהִיָּה לַעֲבָר אַחַד וַיֹּאמְרוּ הָעַם אֶל־שְׂאוּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ

41 עֲשֵׂה: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲבָרָה

42 תָּמִים וְיִלְכַד יוֹנְתָן וְשְׂאוּל וְהָעַם יֵצְאוּ: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל

43 הַפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין יוֹנְתָן בְּנֵי וְיִלְכַד יוֹנְתָן: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל

אֶל־יוֹנְתָן הַגִּידָה לִּי מַה עָשִׂיתָה וַיַּגִּד לוֹ יוֹנְתָן וַיֹּאמֶר

טַעַם טַעַמְתִּי בְּקִצָּה הַמָּטָה אֲשֶׁר־בְּיַד־יָמֵי מַעַט דָּבַשׁ הִנְנִי

44 אָמוּת: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה־עָשָׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף

מַה כִּי־מוֹת תָּמוּת יוֹנְתָן: וַיֹּאמֶר הָעַם אֶל־שְׂאוּל הַיּוֹנְתָן מַה

יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל

חֲלִילָה חִי־יְהוָה אִם־יִפְלַ מְשַׁעֲרֵת רֹאשׁוֹ אֲרֻצָּה כִּי

עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעַם אֶת־יוֹנְתָן

46 וְלֹא־מָרַת: וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאַחֲרָי

47 פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמַקּוֹמָם: וְשְׂאוּל

לָכַד הַמְּלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחַם סָבִיב בְּכָל־אִיבֵיו

בְּמוֹאֵב וּבְבְנֵי־עַמּוֹן וּבְאֲדוּם וּבְמִלְכֵי צוּבָה וּבְפְלִשְׁתִּים

48 וּבְכָל־אֲשֶׁר־יִפְנֶה יְרֻשִׁיעַ: וַיַּעַשׂ חֵיל וַיִּקֶּה אֶת־עַמְלֶק

49 וַיִּצֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד־שִׁשָׁה: וַיְהִיו

בְּנֵי־שְׂאוּל יוֹנְתָן וַיִּשׁוּי וּמִלְכֵי־שׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בָנָיו שֵׁם

הַבְּכִירָה

Quod ubi Regi ex Dei ira (nam petito oraculo nulla responsa dabantur) compertum est, morte affici filium voluit.

Sed re centi juvenis merito discussum supplicium, & intercedenti populo condonatum est. 47 Reliqua Saulis bella, & res gesta, itemque genus, & progenies, summam recensentur.

מסמק במסע 37 פסוק

א ה

3 הַבְּכִירָה מְרֹב וְשֵׁם הַקְּטָנָה מִיכָל: וְשֵׁם אִשְׁתֵּי שָׁאוּל
 אַחֲזִנְעָם בַּת־אֲחִימֶעַץ וְשֵׁם שְׂרָצְבָאוּ אֲבִינָר בֶּן־נָר הַדּוֹד
 51 שָׁאוּל: וְקִישׁ אֲבִי־שָׁאוּל וְנָר אֲבִי־אֲבִינָר בֶּן־אֲבִי־אֵל:
 52 וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה חֲזָקָה עַל־פְּלִשְׁתִּים
 כָּל־יְמֵי שָׁאוּל וַרְאֵה שָׁאוּל כָּל־אִישׁ גְּבוּר וְכָל־בֶּן־חַיִל
 וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו:

Cap. XV.
 Samuel à
 Deo moni-
 tus Saulem
 adit, ver-
 bis Domini
 nuncians,
 ut bellum
 Amalekitis
 inferret;
 addito in-
 terdicto, ut
 gentem pe-
 nitus ex-
 scinderet,
 nec quic-
 quam ex
 prada ho-
 stium sibi
 servaret.

Ille Amale-
 kitis caesis,
 Regem &
 opima spo-
 lia, contra
 divinum
 imperium,
 servavit.

Quo facto
 offensus
 Deus ipsum
 rejicit,

טו א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֶךָ
 לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי
 2 יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פְּקֹדֹתַי
 אֶת אֲשֶׁר־עֲשִׂיהָ עִמָּךְ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂם לְךָ בְּדָרְךָ
 3 בְּעֵלְתוֹ מִמְּצָרִים: עַתָּה לָךְ וְהִכִּיתָה אֶת־עַמְּלֶךְ
 וְהִחַרְמְתָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְוֹלָא תַחְמַל עָלָיו וְהִמַּתָּה
 מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד־זֶנֶק מִשׁוֹר וְעַד־שֶׁה
 4 מִגְּמַל וְעַד־חִמּוֹר: וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל אֶת־
 הָעַם וַיִּפְקְדֵם בְּטַלְאִים מֵאֲתִים אֶלֶף רִגְלֵי וְעֶשְׂרֵת
 הַאֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה: וַיָּבֵא שָׁאוּל עַד־עִיר עַמְּלֶךְ
 6 וַיִּרְבַּ בְּנַחַל: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַקִּינִי לְכוּ סְרוּ רְדוֹ
 מִתּוֹךְ עַמְּלֶקִי פֶן־אֶסְפֹּךְ עִמּוֹ וְאַתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם־
 כָּר־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵלּוֹתָם מִמְּצָרִים וַיִּסַּר קִינִי
 7 מִתּוֹךְ עַמְּלֶק: וַיִּקֶּן שָׁאוּל אֶת־עַמְּלֶק מִחַוִּילָה
 8 בַּיּוֹם שׁוֹר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מְצָרִים: וַיִּתְּפֵשׂ אֶת־אֹנֹג
 מֶלֶךְ עַמְּלֶק חַי וְאַת־כָּל־הָעַם הַחֲרִים לְפִי־חֶרֶב:
 9 וַיַּחְמַל שָׁאוּל וְהָעַם עַל־אֹנֹג וְעַל־מִיטֵב הַצֹּאֵן
 וְהַבֶּקֶר וְהַמְּשָׁנִים וְעַל־הַכְּרִים וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא
 אָבּוּ הַחֲרִימָם וְכָל־הַמֶּלֶאכֶה נִמְבֹזֶה וְנִמָּס אֶתָּה
 הַחֲרִימוּ:

י וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר: נִחַמְתִּי בִּי
 הַמֶּלֶכְתִּי אֶת־שָׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב מֵאַחֲרַי וְאַתָּה־
 דְּבָרִי

הפטר
 וכו'